# Твір «Ідеальне суспільство»

Доволі часто ми чуємо від людей нарікання щодо оточення чи суспільства. Інколи кожному з нас хочеться звинуватити інших у своїх невдачах, бо це легше. Погано склав іспит, бо не виспався через гучну музику в сусіда, машина швидкої допомоги запізнюється, бо водій ледащо, а дороги погані, бо комунальники нероби тощо. А хто з нас замислюється, перш ніж нарікати на суспільство, яка наша власна у ньому роль і чи вповні ми її виконуємо, щоб мати право на незадоволення іншими?

Мені здається, передусім треба починати з себе. «Прибрався сам уранці – ретельно прибери і свою планету» – це слова Маленького принца з однойменної повісті А. Сент Екзюпері. Хлопчик, як ми дізнаємося з його розповіді, живе на крихітній планетці, яка може розірватися від коріння баобабів, якщо вчасно його не викоренити. Тож щодня мешканцю цієї планети доводиться позбуватися найменших паростків небезпечного для його землі дерева.

Зрозуміло, що історія фантастична, а нашій планеті не загрожує коріння баобабів. Однак йдеться про те, що людина має брати ініціативу й відповідальність на себе задля загального добра. Кожна у тій мірі, що йому відведена.

Продавчиня у магазині мала б ввічливо та вправно обслуговувати клієнтів, робітник на заводі чи фабриці пильнувати свою справу, учень сумлінно навчатися тощо. Нескінченно можна перелічувати, що й кому треба робити. Але усі ці настанови зводяться до одного простого висновку. Якби кожен просто відповідально ставився до своєї роботи чи діяльності загалом, то картина світу стала б кращою, досконалішою.

Якщо кожен щодня прибиратиме свою «планету», то не буде жодного приводу для нарікань на оточення. Отакий, як на мене, секрет ідеального суспільства.